

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רס"ט ע"א

פרשת ואתחנן

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

בְּזִיו יִקְרָא עֲלֶיָּהּ, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי דַעְתּוֹי וְאֲנַפּוֹי, כְּשֶׁאֵר נְבִיאִין, דְּכַד הָווּ (מתנבאן) נִבְּאָן (ס' א בעאן) לְאַסְתְּכָלָא, נִפְקָא מִרְשׁוּתֵיהּוּ וּמִדַּעְתֵּיהּוּ, וְאֲשַׁתְּנִי זִיו אֲנַפִּיָּהּ, וְלֹא הָווּ יִדְעֵי מַהֵא עֲלֵמָא כְּלוּם.

תרגום לעברית

וּמִשָּׁה הַנְּבִיא הַנֶּאֱמָן לֹא כָּה, שֶׁהוּא הָיָה מְסַתְּכַל בְּאַסְפִּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה וְעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהָיָה זֹקֵף רֹאשׁ לְהַסְתְּכַל, כְּמִי שֶׁאֹמֵר לַחֲבֵרוֹ: זֹקֵף רֹאשְׁךָ, וְיִסְתְּכְּלוּ פָּנֶיךָ בְּפָנֵי, כְּדִי שֶׁתִּדַּע הַדְּבָרִים שְׁלִי. כָּה מִשָּׁה, פָּנִים אֶל פָּנִים זֹקֵף רֹאשׁ, בְּלִי פַּחַד, פָּנִים זְקוּפּוֹת, וּמְסַתְּכַל בְּזִיו הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, וְלֹא הַשְׁתַּנְּתָה דַעְתּוֹ וּפָנָיו כְּמוֹ שֶׁאֵר הַנְּבִיאִים, שֶׁכְּשֶׁהָיוּ מִתְנַבְּאִים (רוצִים) לְהַסְתְּכַל, יֵצְאוּ מִרְשׁוּתָם וּמִדַּעְתָּם וְהַשְׁתַּנְּתָה זִיו פָּנֵיהֶם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִהָעוֹלָם הַזֶּה כְּלוּם.

טקסט הזוהר

וּמִשָּׁה לָאוּ הָכִי, דְּמִשָּׁה בְּהָהוּא דִּרְגָא עֲלֵאָה מִמֶּשׁ הָוָה מְסַתְּכַל, וְלֹא נִפְקַ מִרְשׁוּתֵיהּ וּמִן דַּעְתֵּיהּ, דִּהָא בְּשַׁעְתָּא דִּהָוָה מְסַתְּכַל בְּזִיו יִקְרָא עֲלֵאָה, מִיָּד וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה, לְמַלְלָא עֲמַהוֹן בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיכָאן, וְדַעְתּוֹי מִתְיַשְׁבָּא בֵּיהּ כְּקַדְמִיתָא, וְיִתִּיר. וְדָא הוּא וְשָׁב אֶל

הַמַּחֲנֶה. וּמִשְׁרְתּוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר, וַדַּאי דִּהְיֶה נְיָיִק מִתּוֹךְ הָאֵהֶל, אוֹלִיף לְאַסְתָּכָל בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ, כִּמָּה דָּאֵת אָמַר (שְׁמוּאֵל א ג) וְהִנֵּנִי שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת יְיָ.

תרגום לעברית

וּמִשָּׁה לֹא כָה, שְׁמִשָּׁה הָיָה מִסְתַּכֵּל מִמֶּשׁ בַּדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה הַהִיא, וְלֹא יָצָא מִרְשׁוּתוֹ וּמִדַּעְתּוֹ, שֶׁהָיָה בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה מִסְתַּכֵּל בְּזִיו הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, מִיָּד וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה, לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּכָל מָה שֶׁהֻצְטָרְכוּ, וְדַעְתּוֹ מִתְיַשְׁבֶּת בּוֹ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיוֹתֵר. וְזֶהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה. וּמִשְׁרְתּוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר, וַדַּאי שֶׁהָיָה יוֹנֵק מִתּוֹךְ הָאֵהֶל, לְמַד לְהִסְתַּכֵּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל א ג) וְהִנֵּנִי שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת ה'.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כָּל זְמַנָּא דִּהְיֶה יְהוֹשֻׁעַ לְגַבֵּי דְמִשָּׁה, הָיָה אוֹלִיף (וַיִּנִּיק) וְאָנִיִּק מִתּוֹךְ הָאֵהֶל, וְלֹא דְחִיל. בְּתֵר דָּאֵתְפָּרֵשׁ מִמִּשָּׁה, וְהָיָה בְּלַחֲדוּי, מָה כְּתִיב, (יהושע ה) וַיְפֹל יְהוֹשֻׁעַ עַל פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ, דְּלֹא הָיָה יָכִיל לְאַסְתָּכָל, וְהָיָה מִחַד שְׁלִיחָא, כָּל שָׁכֵן מֵאֲתֵר אַחֲרָא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כָּל זְמַן שֶׁהָיָה יְהוֹשֻׁעַ אֲצֵל מִשָּׁה, הָיָה לוֹמֵד וַיִּנֵּק מִתּוֹךְ הָאֵהֶל וְלֹא פוֹחַד. אַחֵר שֶׁנֶּפְרַד מִמִּשָּׁה וְהָיָה לְבָדוּ, מָה כְּתוּב? (יהושע ה) וַיְפֹל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ. שְׁלֹא הָיָה יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל. וְזֶה מְשָׁלִיחַ אֶחָד, כָּל שָׁכֵן מִמְּקוֹם אַחֵר.

טקסט הזוהר

לְבַר נָשׁ, דְּאֶפְקִיד מִלְכָּא גַבִּיָּה מְאִנִּי דְהָב וְאֲבָנֵי יָקָר, כָּל זְמַנָּא דְמִשְׁתַּכַּח גַּבִּיָּה, שְׁמִשָּׁא דְבִיתִיָּה, אֶחָיד בָּהּ וְאִסְתַּכֵּל בָּהּ. כִּיּוֹן דְסָלִיק הָהוּא בַּר נָשׁ מִעֲלָמָא, לֹא שְׁבִיק מִלְכָּא לְגַבֵּי שְׁמִשָּׁא כְּלוּם, וְאֶחָיד פְּקֻדוֹנָא דִּילֵיהּ. אָמַר הָהוּא שְׁמִשָּׁא, וְוִי דְאֶבְדִּית. בְּיוֹמוֹי דְמֵאֲרִי, כָּל אֱלִין הָווּ בִּידֵי.

לָאָדָם אֶחָד שֶׁהִפְקִיד אֶצְלוֹ הַמֶּלֶךְ כָּלִי זָהָב וְאֲבָנִים יְקָרוֹת. כָּל זְמַן שֶׁנִּמְצָאִים אֶצְלוֹ, הַשֹּׁמֵשׁ שֶׁל בֵּיתוֹ אוֹחֵז בָּהֶם וּמִסְתַּכֵּל בָּהֶם. כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּלַּק אוֹתוֹ אָדָם מִהָעוֹלָם, לֹא הִשְׁאִיר הַמֶּלֶךְ אֶצְלוֹ הַשֹּׁמֵשׁ כָּלוּם, וְאָחֵז אֶת פְּקֻדוֹנוֹ. אָמַר אוֹתוֹ שֹׁמֵשׁ: אוֹי עַל מַה שֶׁאַבְדָּתִי. בִּימֵי אֲדוֹנִי הָיוּ כָּל אֵלֶּה בְּיָדִי.

טקסט הזוהר

כִּי יְהוֹשֻׁעַ, בְּיוֹמוֹי דְּמֹשָׁה הָיָה יָנִיק בְּכָל יוֹמָא מִתּוֹךְ הָאֵהָל, וְלֹא דְחִיל. בְּתַר דְּשָׁכִיב, וַיִּפּוֹל יְהוֹשֻׁעַ עַל פָּנָיו. וְאֵנָּה בְּגִין דְּאֵנָּה שָׁכִיחַ בְּגוּוֹיִיכוֹ, אֶסְתַּכֵּל בְּמַלְי דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אֵהָא דְחִיל. בְּתַר דְּאֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיכוֹ, וְלֹא אֵיכוֹל לְאֶסְתַּכֵּלָא בְּלַחוּדָאִי.

תרגום לעברית

כִּי יְהוֹשֻׁעַ, בִּימֵי מֹשֶׁה הָיָה יוֹנֵק בְּכָל יוֹם מִתּוֹךְ הָאֵהָל וְלֹא פוֹחַד. אַחֵר שֶׁנִּפְטָר, וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ עַל פָּנָיו. וְאֵנִי, מְשׁוּם שֶׁאֲנִי מְצוּי בְּתוֹכְכֶם, אֶסְתַּכֵּל בְּדִבְרֵי הַתּוֹרָה וְלֹא אֶפְחַד. אַחֵר שֶׁאֶפְרַד מִכֶּם, וְלֹא אוֹכַל לְהִסְתַּכֵּל לְבַדִּי.

טקסט הזוהר

תו פִּתַּח וְאָמַר, (דְּבָרִים ו') וְשִׁנְנַתֶּם לְבָבְיָהּ וְדִבְרַתְּ בָּם וְגו'. כִּמָּה דָּאֵת אָמַר (תהלים מה) חֲצִיָּה שְׁנוֹנִים. דְּבָעִי בַר נָשׁ לְחַדָּדָא מַלְי דְּאוֹרֵייתָא לְבָרִיָּה, כְּחִרְבָּא דְּאִיהוּ שִׁנְנָא בְּתַרִּי סְטְרוֹי, בְּגִין דְּיִיעוֹל לִיָּה חֲדוּדָא וְחֲדוּדָה (דְּאוֹרֵייתָא) בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח לְבִיָּה בְּטַפְשׁוּתָא. וְדִבְרַתְּ בָּם, כָּל מַלְיָן דְּאוֹרֵייתָא, כָּל חַד וְחַד אוֹרְחָא לִיָּה בְּלַחוּדוּי. וְדִבְרַתְּ בָּם, וְתִדְבֵּר מִבְּעֵי לִיָּה. אֵלָּא בָּעִי בַר נָשׁ לְאַנְהָגָא גְרַמִּיָּה בְּחוּ, וְלֹאֲתַנְהָגָא גְרַמִּיָּה, דְּלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא.

עוד פתח ואמר, וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָה וּדְבַרְתֶּם בָּם וגו'. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מה) חֲצִיךְ שְׁנוֹנִים. שְׁצַרְיָה אָדָם לְחִידָד דְּבָרֵי תוֹרָה לְכַנּוֹ כְּחֶרֶב שֶׁהִיא שְׁנוֹנָה בְּשָׁנֵי הַצָּדָדִים, כְּדִי שִׁכְנִים לוֹ הַחֲדוּד וְהַשְׁמָחָה בַּתּוֹרָה, וְלֹא יִמָּצָא לָבוּ בְּטַפְשׁוֹת. וּדְבַרְתֶּם בָּם, כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דֶּרֶךְ לְבָדּוֹ. וּדְבַרְתֶּם בָּם?! וּתְדַבֵּר הִיא צָרִיךְ לוֹ לְכַתּוּב! אֲלֹא צָרִיךְ אָדָם לְהִנָּהִיג עֲצָמוֹ בָּהֶם, וְלְהִנָּהִיג עֲצָמוֹ שְׁלֹא יִסָּטֶה לְיָמִין וּלְשִׁמָּאל.

טקסט הזהור

בְּשִׁבְתָּהּ בְּבֵיתָהּ, לְאַנְהָגָא גְרָמִיָּה בְּבֵיתָהּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׁרָל וּבְאַרְחַ תְּקוּנָא, דִּילְפּוֹן מְנִיָּה בְּנֵי בֵיתָהּ לְאַנְהָגָא גְרָמִיָּה עֲמָהוֹן בְּנַחַת וּבְחִידוֹ, וְלֹא יִטִּיל דְּחִילוֹ בְּכַנֵּי בֵיתָהּ יִתִּיר, וְכָל עוֹבְדֵי בְּבֵיתָהּ בְּאַרְחַ תְּקוּנָא. וּבְלִכְתָּהּ בְּדֶרֶךְ, לְאַנְהָגָא בְּמַלֵּי דְּאוֹרֵיִתָּא, וּלְתַקְנָא גְרָמִיָּה בָּהּ כְּמָה דְּאַצְטְרִיָּה, וּלְדַבְּרָא גְרָמִיָּה בְּאוֹרְחוֹי דְּאוֹרֵיִתָּא. וּמֵאִי אִיהוּ. כְּמָה דִּיעֲקֹב. לְדוֹרוֹן. לְקַרְבָּא. לְצִלוֹתָא. וּצִלוֹתָא כְּעִי לְצִלָּאָה לְמֵאֲרִיָּה, וְעִילָא מְנָהוֹן מְלֵי דְּאוֹרֵיִתָּא.

תרגום לעברית

בְּשִׁבְתָּהּ בְּבֵיתָהּ, לְהִנָּהִיג עֲצָמוֹ בְּבֵיתוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְדֶרֶךְ תְּקִינָה, שִׁילְמָדוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי בֵיתוֹ לְהִנָּהִיג עֲצָמָם בְּנַחַת וּבְשְׁמָחָה, וְלֹא יִטִּיל פֶּחַד בְּכַנֵּי בֵיתוֹ יוֹתֵר, וְכָל מַעֲשָׂיו בְּבֵיתוֹ בְּדֶרֶךְ תְּקִינָה. וּבְלִכְתָּהּ בְּדֶרֶךְ, לְהִנָּהִיג בְּדְבָרֵי תּוֹרָה, וּלְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ בָּהֶם כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, וְלְהִנָּהִיג עֲצָמוֹ בְּדְרָכֵי הַתּוֹרָה. וּמָה הוּא? כְּמוֹ שִׁיעֲקֹב, לְדוֹרוֹן, לְקַרְבַּי וּלְתַפְלָה. וְהַתְּפִלָּה צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְרַבּוֹנוֹ, וּמַעַל כָּלֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה.

טקסט הזהור

וּבְשִׁכְבָּהּ, לְדַבְּרָא גְרָמִיָּה בְּדְחִילוֹ דְּמֵאֲרִיָּה, בְּקִדּוּשָׁהּ, בְּעֲנֻוָּה דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח חֲצִיָּה לְקַבְלִיָּה דְּמֵאֲרִיָּה. וּבְקוּמָהּ, לְמִיָּהב תּוֹשְׁבָתָן לְמֵאֲרִיָּה דְּאֵתִיב נִשְׁמַתִּיהָ. דְּהָא בְּכַמָּה חִיּוּבִין אִשְׁתַּכַּח קָמִי מֵאֲרִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא עֲבִיד עֲמִיָּה חֲסֵד, וְאֵתִיב לָהּ לְגוּפִיָּה. (דְּבָרִים

ו) וקשרתם לאות על ידכה. הא אוקמוה, על יד כהה, ודא הוא שמאלא. ובספרא דאגדתא אמר, על יד כ"ה. כמה דאת אמר (בראשית טו) כ"ה יהיה זרעה.

תרגום לעברית

ובשכבה, להנהיג עצמו ביראת רבונו, בקדשה ובענוה, שלא ימצא חצוף כנגד רבונו. ובקומה, לתת תשפחות לרבונו שהשיב נשמתו. שהרי בכמה חיובים הוא נמצא לפני רבונו, והקדוש ברוך הוא עושה עמו חסד ומשיב אותה לגופו. וקשרתם לאות על [ידך] ידכה, הרי פרשוה על יד כהה, וזוהי השמאל. ובספר האגדה אמר, על יד כ"ה, כמו שנאמר (בראשית טו) כ"ה יהיה זרעה.

טקסט הזהיר

וחבריאי יתבי דרומא אוקמוה ברזא דלהון, ארבע בתי דתפליין כהאי גוונא. (נ"א בגוונא אחרא) קדש לי כל בכור סתם, לקבל כתרא עלאה דכלא. והיה כי יביאה, לקבל חכמה. שמע ישראל ואהבת, לקבל בינה. והיה לקבל חסד. לבתר כלילין פלהו בדרועא שמאלא, דאקרי עז. וכתוב, (ישעיה סב) ובזרוע עזו. ואין עז, אלא תורה, ואין עז, אלא תפליין.

תרגום לעברית

וחברינו יושבי הדרום פרשוה בסוד שלהם, ארבע בתי התפליין כמו זה (בצורה אחרת). קדש לי כל בכור, סתם - כנגד הכתר העליון של הכל. והיה כי יביאה - כנגד חכמה. שמע ישראל ואהבת - כנגד בינה. והיה - כנגד חסד. אחר כך כלולים כלם בזרוע שמאל שנקראת עז, וכתוב (ישעיה סב) ובזרוע עזו. ואין עז אלא תורה, ואין עז אלא תפליין.

ומלין לא מתישבון לגבון. מאי טעמא. בגין דכתרא עלאה הוא כליל כלא, דלאו הוא
בחושבנא. ועוד, והיה

והדברים לא מישבים אצלנו. מה הטעם? משום שהפתר העליון כולל הכל, שאינו
בחושבון. ועוד, והיה כי יביאך תלוי ביציאת מצרים, אותו מקום שנמצאת בו חרות
לעבדים, ועל כן לא מתקנים בדרךיהם. ואנו שרויים מחכמה, וכך הוא, והקדוש ברוך
הוא נוטל אותם; (וכן) ארבע למעלה, וארבע למטה, וארבע במקום המח, וארבע
במקום ששרוי הלב. משום שזה נקשר בזה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.